

ятъ стоеше на бръга, като отъ време на време потопяваше дългиятъ си хоботъ въ водата. Въ сщия мигъ видѣхъ нѣщо страшно, което сви душата ми и ме накара да изтрѣпна. Къмъ спокойно кжящото се слонче, отъ къмъ водата, се проточи отвратителното тѣло на единъ голѣмъ крокодилъ. За мигъ помислихъ, че слончето ще загине. Но въ този моментъ на опасностъ, голѣмиятъ слонъ — майка, настрѣхна, вирна яростно хобота си и съ сила се нахвърли върху крокодила. Малкото слонче отскочи на страна. Силниятъ хоботъ на слона сграбчи крокодила, издигна го като детска играчка въ въздѣха и го захвърли далечъ на сушата. Следъ това, спусна се върху му и съ дива яростъ започна да готѣпче съ огромните си като стълбове крака. Въ скоро време страшния крокодилъ бѣше превърнатъ въ една безформена маса. Голѣмиятъ слонъ — майка, така спаси малкото си отъ жбитѣ на крокодила, следъ което се изгуби ха въ гѣстия храсталакъ.“

— *Трейдъръ Хорнъ*, изъ между многото приключения изъ африка, разказва следното: „Пжтувайки нагоре по рѣката *Огове*, центрлна Африка, забелязахме навжтре въ гората стадо слонове. Като гледахъ презъ далекогледа, можахъ да различа, че група слонове бѣха наредени въ кръгъ, вжтре въ който двама се биеха. Слѣзохме отъ лодката и се отправихме по една тѣсна пжтека за мѣстото на битката. Спрѣхме се на около 200 крачки далечъ отъ стадото, и понеже искахъ да наблюдавамъ тази интересна сцена, непозволихъ никому да стреля. Слоновете бѣха на групи отъ 5—6 и изпитваха голѣма радостъ и удоволствие, наблюдавайки борбата на двата си събратя.

Борцитѣ се стражаваха бѣсно. Единиятъ бѣше малко по-старъ отъ другия и явно имаше надмощие. Опрѣли глава въ глава, тѣ се тласкаха въ кръгъ, като дълбоко затѣваха въ пѣсъка съ предните си крака. Най-после по-младиятъ заби глава въ пѣсъка, напълно изтощенъ и съ разкървавени жби. Другиятъ, разяренъ използва това положение и почна да го